

FIRA D'ART AL CARRER 31 DE GENER DE 2016

M'acosto xino xano cap la zona d'exposar al carrer, a la Rambla d'Àngel Guimerà i, tot arribant, em saluda Pere Pahissa des del seu cotxe, aparcat davant de la bodega. Ve cap a mi i veiem com aparca Plàcid Maria Sorribas que baixa del cotxe i s'acosta a nosaltres. No ens hem acabat de dir "bon dia" que ja ve, per l'altra banda de la Rambla, Xavier Ribó: Benvingut sigui!

M'entres estem traient els bastidors per penjar-hi els quadres, arriben Antoni Guallart i Antonio Reina. Conte que amb mi som sis. Per el dia que fa (més aviat fresquet) no crec que vinguin gaires artistes més per exposar al carrer. Tots van penjant les seves obres i jo, que pensava pintar la carpa de la xarcuteria, descobreixo que els diumenges està tancada. Em busco un altre tema i decideixo fer, una vegada més, la porta amb la reixa d'entrada a la finca del Robert Brillas. Preparo el cavallet i el paper i vaig a penjar les meves aquarel·les: dos de la Diagonal de Barcelona, la Font de la Granota i la casa de les punxes pintades amb "la Colla del Dimecres"; una barraca de l'Albufera (còpia d'un oli de Noguera feta a l'Escola); una vista de la Mola de Sant Llorenç del Mon; unes mosses prenent un refresc al bar del Mirador de l'Alcalde de Montjuic i una còpia de Ramon Casas.

Antoni Guallart porta unes cares i algunes escenes que semblen de "còmic". Li recomano que estudiï les carnacions a fi d'aconseguir més realisme en els seus retrats i m'ho agraeix.

Antonio Reina exposa un quadro nou, junt amb altres que ja havíem vist. El seu dibuix es més que acceptable i penso que mereix que cuidi més la tècnica pictòrica. M'assegura que, quan tingui temps (es a dir, quan es jubili) anirà a classes d'aquarel·la. Comença a dibuixar la façana modernista de la masia de Robert Brillas sobre un paper d'aquarel·la de gra gruixut. Sembla que vol començar tot seguit amb l'aquarel·la!

Xavier Ribó ha penjat unes aquarel·les d'allò més figuratiu (convencional?) i alguna obra que jo en diria "de les seves", es a dir de les que mostren personalitat i estil inconfusible.

Pere Paissa estén les seves barques i obra les seves portes i finestres que sempre atreuen a molts observadors, el que és lògic per l'excel·lent factura del quadres.

Pere davant dels seus quadres. Cavallet i obres del Pere, darrera Plàcid amb les seves.

Mago dibuixant.

Finalment Plàcid Maria Sorribas omple la Rambla amb paisatges de tota mena, ben realitzats i atractius. Tan atractius que un gran quadro de Cadaqués mereix les atencions d'un admirador qui, al cap d'una estona, torna i em diu "Que el tregui, que me'l quedo!" En aquell moment arriba Plàcid i l'admirador li diu que ha d'anar a la Caixa. Efectivament, al poc torna amb els diners i s'emporta el quadro... "Felicitats, Plàcid!" li desitgem tots amb un xic d'enveja. Justament ens havia estat explicant que estava pintant uns retrats d'una parella, marit i muller, d'amics i que li pagarien bé. "Enhorabona, noi!" (ara l'enveja és molta).

Feia una estona que jo havia començat a dibuixar el tema que volia pintar, però el dia estava núvol i feia un vent bastant fred que em deixava els dits gelats, pel que vaig desistir de seguir pintant i he deixat el dibuix per una altra ocasió.

Poc a poc, ens varem anar quedant tots aterrits de fred i, en vista del panorama, Xavier decideix que, tot i que és d'hora (amb prou feines la una), ha arribat el moment de fer l'aperitiu i ens obsequia amb una ampolla de cava, uns musclos en escabetx, "chips" sabor pernil i uns "corns" que encara no he descobert què son.

En pou feines hem acabat de consumir la beguda i les viandes que hem desat tot ràpidament i hem fet cap a casa de cadascú per no quedar-nos "pajaritos". Socis i sòcies, animeu-se!!!

Deu minuts més tard ens ve a visitar la Juana Ruiz, pro a fet tard, un altre diumenge serà...